

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:42

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg læser lige spørgsmålet op: Hvilke planer har ministeren konkret for at hjælpe med at bekæmpe fattigdommen?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Danmark er det land i OECD, som har den mindste andel af befolkningen i lavindkomstgrupper og den mest lige indkomstfordeling. Den bedste vej ud af lav indkomst er at komme i arbejde. At få flere i arbejde, har derfor også været en af regeringens hovedmålsætninger, siden vi trådte til i 2001, og det er jo lykkedes over al forventning.

Regeringen har opnået en lang række positive resultater i form af øget beskæftigelse, også blandt udsatte grupper og langvarige kontanthjælpsmodtagere. Det skal vi selvfølgelig fastholde. Derfor vil vi fortsætte med at optimere beskæftigelsesindsatsen. Krav skal gå hånd i hånd med de aktive tilbud, der skal til for at forbedre den enkeltes mulighed for at komme i beskæftigelse. Regeringen har sat målet ind med en række initiativer, som skal hjælpe udsatte grupper. Det er afgørende, at de mange forskellige indsatser spiller godt sammen og sætter ind over en bred front.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:44

Leif Lahn Jensen (S):

Nu kan jeg selvfølgelig høre, at ministeren selv roser regeringen for, at det er gået så godt, som det er. Jeg forventer så også, at ministeren så ikke roser regeringen, men derimod skoser regeringen, når det nu går den anden vej ved at ministeren på det tidspunkt, hvor vi så har en høj ledighed, går ud og siger, at det så er regeringens skyld. Det forventer jeg da selvfølgelig.

Jeg vil sige, at fra 2001 til 2006 er antallet af danskere, som er fattige, steget med mere end 55.000 personer til i alt 271.000 fattige danskere. Det er en stigning på 26 pct. under denne regering. I 2006 var der 43.000 danskere, der havde levet i fattigdom i 3 år eller flere år i træk. Det kan skyldes mange ting. Mit bud kan jo være

kontanthjælpsloftet, 300-timers-reglen og nu den, man ønsker, altså 400-timers-reglen.

Den 6. februar behandlede Folketinget en sag om afskaffelse af fattigdomsydelser. Her gjorde den tidligere beskæftigelsesminister meget ud af integration, og det at tvinge folk på arbejde var meget vigtigere end at bruge så mange ord på, at det så også gjorde, at nogle måske blev fattige. Ministeren mente endda, at frivillige organisationers indsats var en rigtig god måde at hjælpe de her mennesker på. Mener vores nye beskæftigelsesminister ikke, at det selvfølgelig ikke kun er de frivilliges opgave, men mest er statens opgave at undgå den her fattigdom?

Kl. 15:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:45

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil først og fremmest bare præcisere, at vejen ud af at være medlem af en lavindkomstgruppe er at komme i arbejde. Lige præcis 300-timers-reglen, som nu bliver til en 450-timers-regel, kontanthjælpsloftet og andre tiltag har jo været med til netop at få folk i arbejde igen.

Det er faktisk sådan, at SFI har undersøgt 300-timers-reglen, og 300-timers-reglen viser sig helt tydeligt at være en af de sikre veje ud på arbejdsmarkedet. Derfor har 300-timers-reglen netop været en meget stor succes, og derfor er det selvfølgelig noget af det, vi vil fastholde. Nu bliver det så til en 450-timers-regel, og det kan jeg kun bifalde at det gør.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:46

Leif Lahn Jensen (S):

Der er mange eksempler på den her fattigdom og på, hvad det er, der gør det. Jeg har et eksempel på en kvinde ude fra min egen egn, som går og er sygmeldt. Man kan ikke finde ud af, om hun er rask eller ej. Det tager lang tid, og det tager så lang tid, at hun hverken kan få sygedagpenge eller dagpenge. Hun kan selvfølgelig heller ikke passe sit arbejde, fordi hun reelt er syg. Nu er hun jo så uheldig at være gift med en førtidspensionist. De har boet i huset i mange, mange år. Han skal forsørge hende. Det kan han ikke. De bliver nødt til at gå fra hus og hjem. Jeg ved ikke, om ministeren vil kalde det at være fattig, men det vil jeg kalde det.

Det er en ulykkelig situation, der gør nogle mindrebemidlede eller fattige, eller hvad man